

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Jamen her har vi jo netop kernen i det. Det principielle er jo, at enhver uanset pengepengens størrelse har ret til at blive behandlet, alt afhængigt af hvilket behov man har for behandling. Det er det, fællesskabet betaler til over skattebilletten. Og alle de andre små forslag, som specielt Venstre og De Konservative kommer med, er jo en ekstra skat for mennesker, der én gang har betalt.

Aage Frandsen (SF):

Da Folketinget i sin tid behandlede beslutningsforslaget fra CD om skattefritagelse, når man fik en alkoholbehandling, skete det samtidig med, at Folketinget behandlede et beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet, og ved den lejlighed var vi imødekommende over for forslaget fra Centrum-Demokraterne, og vi sagde helt tydeligt og klart, at det var noget særligt for os, og at vi ikke dermed ville gå ind i en diskussion af, at man så åbnede en ladeport med hensyn til skattefritagelser.

Vi vidste godt, at risikoen er, at når man rækker en vis person en lillefinger, så prøver han ikke bare på at hugge de andre fingre, men tager hele hånden, men det ændrer ikke ved, at vi synes, at det, vi gjorde, var fornuftigt. Det mener vi stadig væk, og vi støttede derfor også skatteministerens forslag, da det blev fremsat, og vi opretholder stadig vores helt klare afstandtagen fra, at man åbner ladeporten.

Og jeg betragter det som ren ideologi fra Venstres og Det Konservative Folkepartis side; det kan ikke opfattes som andet, og det kender flertallet i Folketinget. Men selvfølgelig har vi masser af tid og kan diskutere forslaget igen.

Og jeg er jo helt klar over, at hvis nu vi accepterer tankegangen om, hvorvidt vi ikke skal åbne en lillebitte smule mere, så kan man selvfølgelig næste gang sige: Når nu I har åbnet en lillebitte smule mere, kan I så ikke tage det hele? Selvfølgelig vil man det. Det er da klart, fordi man har et felttog, man er ude i, og det er det, det drejer sig om fra denne side.

Det, der er problemet inden for sundhedsvæsenet, er jo, at vi somme tider mangler nogle penge, endda ganske mange, og vi mangler mennesker, der kan behandle mennesker, der er syge. Vi får ikke flere penge ud af det her. Vi tager ét sted og mangler så et andet sted. Og der er sådan set heller ikke flere læger og sygeplejersker og andre behandlere, i hvert fald ik-

ke, hvis de skal hentes i det danske sundhedssystem, og hvor skulle de ellers komme fra? Så siger man, at så er der nogle, der tager til udlandet. Ja måske, men det er ikke en løsning på det her problem.

Jeg synes også, det kan være interessant i forbindelse med udvalgsarbejdet at få undersøgt: Hvor meget bruger man så den eksisterende ordning med hensyn til alkoholbehandling? Jeg går ud fra, at forslagsstillerne har undersøgt, når det nu er så genialt et forslag, hvor meget den rent faktisk bruges. Det forventer jeg svar på, og jeg kender i øvrigt nogenlunde svaret, men regner med, at forslagsstillerne har gravet virkelig dybt i det. Ellers fremsætter man vel ikke et forslag, medmindre man kender alle præmisserne i den her forbindelse.

Og hvis nu arbejdsgiverne er så begejstrede for at gå ind i det her, kan de jo bare betale, ikke kun selve det, det koster med hensyn til at få behandling, men også det, skatten koster, betale fuldt ud. Det er jo en ret, de har, hvis det virkelig er så vigtigt for dem.

Og selv om jeg godt ved, at man vil sige: Nu kritiserer I med hensyn til grænser, vil jeg godt sige, at jeg ikke helt har forstået grænsen i den her forbindelse, men nu har jeg jo heller ikke helt så meget forstand som i hvert fald ordføreren for forslagsstillerne har med hensyn til de forskellige sygdomme.

Det er meget muligt, at man kan lave sådan en meget præcis liste over sygdomme. Det er jo noget, man har prøvet i andre lande, når det drejer sig om, hvad for nogle sygdomme man går ind og behandler. Men det er jo nok en meget besværlig ting; det må jo være politisk, vi skal tage stilling til det. Men altså, det er en detalje i den her forbindelse, for vi afviser forslaget ud fra en helt principiel betragtning af det og også ud fra en betragtning om, at det overhovedet ikke løser nogen af de problemer, som ligger i sundhedsvæsenet.

Det er et forsøg på, regner jeg med, fra de to partiers side – det er i orden – at føre et ideologisk felttog. Gad vide, hvis de selv sad ved regeringsmagten, om de ville gennemføre det. Mig bekendt var det ikke noget, som man prioriterede, da man havde regeringsmagten; det kunne man jo bare have prioriteret dengang. Men sådan er det, når partier er i opposition, så fremfører de deres synspunkter og har en fane meget højt svingende om, hvad man vil, inden man kommer til magten og realiteten er der. Det samme gælder også en række Venstre-